

ความรักความผูกพัน

สวัสดิ์ละ ขอรายงานตัวละ นางสาวอัญชสา ยิ้มถนอม เลขประจำตัวนักเรียน 0523 เข้าเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2537 จึงนับเป็นนักเรียนรุ่นที่ 3 ของโรงเรียนนี้ หากถามถึงความรู้สึกของการเป็นนักเรียนของโรงเรียนนี้ คงตอบได้ว่า ในตอนแรกนั้นเต็มไปด้วยความสงสัย เพราะตอนที่กำลังจะจบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ต้องหาสถานที่เรียนต่อในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 คุณแม่ก็พามาที่โรงเรียน นวมินทราชินูทิศ สตรีวิทยา พุทธมณฑล (ซึ่งในตอนนั้นอยู่ที่อาคารพาณิชย์) เมื่อเห็นโรงเรียนก็ถามคุณแม่ว่า “แม่คะ ที่นี่ใช่โรงเรียนหรือคะ จะให้เรียนที่นี่จริง ๆ หรือคะ” คุณแม่ก็ตอบว่า “เรียนที่นี่แหละ ใกล้เคียงบ้านดี” ดังนั้นดิฉันจึงได้เป็นส่วนหนึ่งของโรงเรียนนี้ นับแต่นั้นเป็นต้นมา

เปิดเทอมวันแรกเดินทางมาถึงโรงเรียนด้วยความยากลำบากเพราะสภาพถนนพุทธมณฑลสาย 3 เมื่อ 18 ปีที่แล้ว ไม่ต่างอะไรกับผิวของดวงจันทร์ (ใกล้เคียงกับตอนนี้ซึ่งกำลังสร้างถนนมาก) นั่งอยู่บนรถหัวสั้นหัวกลอนไปตาม ๆ กัน เมื่อลงจากรถสิ่งแรกที่นักเรียนทุกคนต้องทำคือ ปิดฝุ่นที่ติดอยู่ตามตัวตลอดหัวจรดเท้าออก สำหรับห้องเรียนที่ใช้ในการเรียน คือ ใช้อาคารพาณิชย์ 4 ชั้นแทนห้องเรียน กระดานดำเป็นแบบแขวนโดยแขวนไว้ที่ประตูเหล็ก ห้องน้ำอยู่ในห้องเรียน ในตอนนั้นเวลาที่จะเรียนวิชายืดหยุ่น ของคุณครูขนิษฐา ปราชญ์วิทยา พวกเราก็จะขึ้นไปเรียนที่ชั้น 4 ซึ่งเป็นห้องโล่ง ๆ มีเบาะปูไว้ให้เรียน แต่ทั้งหมดที่เล่ามานี้คงไม่มีอะไรที่น่าประทับใจเท่ากับ “โรงอาหาร” ของเรามากแล้ว โรงอาหารถูกสร้างขึ้นชั่วคราวโดยใช้พื้นที่ถนนด้านหน้าอาคาร โคร่งสร้างเป็นไม้ไผ่และมุงหลังคาด้วยจาก พวกเรารุ่นที่ 1 – 3 จึงได้รับการขนานนามจากคุณครูว่า “รุ่นหลังคาจาก”

ดิฉันเรียนที่อาคารเรียนชั่วคราวได้เพียง 1 ภาคเรียน เพราะในภาคเรียนที่ 2 อาคารเรียนของโรงเรียนก็เสร็จสมบูรณ์ ดังนั้นในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2537 เราจึงย้ายมาเรียนที่อาคารเรียนในปัจจุบัน วันที่ย้ายก็สร้างความประทับใจไม่รู้ลืมเพราะทั้งคุณครู และนักเรียนทุกคนต่างช่วยกันขนย้ายอุปกรณ์การเรียนต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็น โต๊ะ เก้าอี้ กระดานดำตามแต่ที่จะขนได้ เดินต่อ ๆ กันมาเป็นขบวนยาว ๆ จากอาคารเรียนชั่วคราวมาที่โรงเรียนนี้ สภาพห้องเรียนใหม่สะอาดสะอ้านน่าเรียน กระดานยังเป็นกระดานดำ พื้นห้องเรียนเป็นพื้นปูนสีเขียว ในห้องเรียนไม่มีพัดลม แคลมจากธรรมชาติก็เย็นมากแล้ว พวกเราทุกคนมีความสุขมากในการได้ย้ายสถานที่เรียนกัน เรียนได้ไม่นานนักท่านผู้อำนวยการวรินทร์ เขียวสะอาด ท่านได้เชิญคุณชินกร ไกรลาส มาทำพิธีบายศรีสู่ขวัญให้กับพวกเราในเดือนพฤศจิกายน 2537 เป็นการรับขวัญในการย้ายสถานที่เรียนอย่างเป็นทางการ

โรงเรียนในตอนนั้นไม่มีทั้งสนามบาสเกตบอล และไม่มีสแตนดี เซียร์ แล้วจะแข่งขันกีฬาได้อย่างไร ดังนั้นเมื่อถึงเวลาที่จะต้องแข่งขันกีฬาบาสเกตบอล พวกเราก็จะเดินกลับมาที่อาคารเรียนเก่าเพื่อใช้สนามบาสเกตบอล ส่วนสแตนดีเซียร์ ทางโรงเรียนได้ขอยืมมาจากโรงเรียนสตรีวิทยาส่วนหนึ่ง และอีกส่วนนำเก้าอี้ไม่มามัดต่อ ๆ กันเพื่อใช้แทนสแตนดี เซียร์

สุดท้ายสิ่งที่ประทับใจอีกหนึ่งอย่างที่จะไม่เอ่ยถึงคงไม่ได้ นั่นคือ การทำข้อสอบกลางภาคและข้อสอบปลายภาค เนื่องจากโรงเรียนของเรามีโรงเรียนสตรีวิทยาเป็นโรงเรียนที่เลื่องดังนั้นในช่วงแรก ๆ เราจึงใช้การเก็บคะแนนตามโรงเรียนสตรีวิทยา คือ การเก็บคะแนนในวิชาหลัก จะเก็บด้วยคะแนนเต็ม 150 คะแนน แบ่งเป็นสอบกลางภาค 60 คะแนน สอบปลายภาค 60 คะแนน สอบย่อยตามจุดประสงค์อีก 30 คะแนน ดังนั้นคนที่มีคะแนน 90 คะแนน จะมีผลการเรียนเท่ากับเกรด 1 เท่านั้น ต่อมาไม่นานนักก็เปลี่ยนการเก็บคะแนนมาเป็น 60 : 40 แต่ถึงอย่างนั้นก็ยังถือว่ายากมากเพราะยังใช้ข้อสอบของโรงเรียนสตรีวิทยาอยู่ เมื่อถึงเวลาใกล้สอบหากพวกเราถามคุณครูประจำวิชาว่า “คุณครูคะ ใกล้สอบแล้วไม่ทราบว่าจะออกสอบเรื่องอะไรบ้างคะ” ท่านก็จะตอบเราว่า “รอก่อนนะ รอครูไปประชุมการออกข้อสอบที่โรงเรียนสตรีวิทยาก่อน แล้วครูจะมาบอกนะ” เพราะฉะนั้นนักเรียนที่เรียนได้ผลการเรียน 4 ในสมัยนั้นแสดงว่าเก่งมาก ๆ

เมื่อมองย้อนกลับไปในช่วงเวลาตลอด 6 ปีที่ได้เรียนอยู่ที่นี้ ก็คงจะกล่าวได้แต่เพียงว่ารู้สึกภาคภูมิใจที่ได้มาเรียนที่โรงเรียนนี้ ได้มีโอกาสเติบโตมาพร้อม ๆ กับโรงเรียน ได้มีโอกาสเห็นพัฒนาการและการเปลี่ยนแปลงของโรงเรียนด้วยสายตาของตัวเอง และยิ่งในตอนนี้นี้ดิฉันได้มีโอกาสกลับมาเป็นครูที่นี่ โดยเป็นศิษย์เก่าคนแรกที่บรรจุเป็นข้าราชการครู กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ยิ่งทำให้ดิฉันภาคภูมิใจมากขึ้นไปอีกหลายเท่า เพราะจะได้มีโอกาสช่วยปลูกฝังให้นักเรียนมีความภาคภูมิใจและรักโรงเรียน ไม่มีบุญคุณของคุณครูทุกท่านที่สั่งสอนเรามา จนทำให้เรามีทุกวันนี้ เพื่อว่าในอนาคตตอนที่เรากำลังพอจะได้กลับมาทดแทนบุญคุณด้วยการช่วยเหลือโรงเรียนในด้านต่าง ๆ เท่าที่ทำได้ สุดท้ายนี้ขอฝากไว้ว่าคณะผู้บริหารคณะครู – อาจารย์ และรุ่นพี่ทุกคนที่สำเร็จการศึกษาไปแล้วทุกคนทำทุกอย่างเพื่อให้โรงเรียนของเรามีชื่อเสียง เป็นที่รู้จักและได้รับการยอมรับจากภายนอกด้วยความยากลำบาก แล้วคุณในฐานะศิษย์ปัจจุบันคุณได้ทำอะไรดี ๆ อย่างเช่นการรักษาชื่อเสียงของโรงเรียนด้วยการแต่งกายให้ถูกต้องตามระเบียบวินัย คล้องป้ายคล้องคอติดเข็มโรงเรียน และช่วยกันรักษาความสะอาดบริเวณต่าง ๆ ของโรงเรียน ทำให้โรงเรียนของเราเป็นโรงเรียนที่น่าภาคภูมิใจแล้วหรือยัง

นางสาวอัญชสา ยิ้มถนอม
นักเรียนรุ่นที่ 3